

Príroda môže existovať bez nás, no my bez nej zahynieme ...

Ráno vstanem neskoro, zase som zaspala, raňajky nestíham. Kúpim si niečo cestou. V škole ma preberie káva z automatu v plastovom pohári. Obed? Rýchle občerstvenie – jednorazový tanier, plastový príbor. Pre mňa žiadna starosť. Večer si objednáam pizzu a pekný, uponáhľaný deň mám za sebou. Nestrácam čas prípravou jedla a už vôbec umývaním riadu.

V súčasnosti máme veľa možností, ako chrániť prírodu a životné prostredie, no mne sa zdá, že sa nám akosi nechce. Myslím si, že nie nadarmo sú sídliská „zdobené“ farebnými kontajnermi. Čo keby sme krabičku od mlieka hodili do modrého smetiaka s do očí bijúcim nápisom papier

a plastovú fľašku z chutnej malinovky vložili do „žltého slniečka“? Pozrime sa okolo seba, cestu do školy „krášlia“ ohorky z cigariet, papieriky z cukríkov, prázdne fľaše a krabičky od džúsov, použité vreckovky,... Často máme smetné koše na tri kroky, no my radšej pustíme obal z chutnej tyčinky rovno na zem. Niekedy sa zamýšľam, či je to lenivosť, frajerina či ľudská hlúposť alebo nevedomosť toho, čo tým spôsobujeme. Keby sa takto správal každý človek, žili by sme na jednom veľkom smetisku. „Komáre zmizli, vtákov a rýb je čoraz menej. Nakoniec sme si vytvorili životné prostredie, v ktorom môže žiť iba človek.“ Toto naozaj chceme?

WASTE